

Vedlegg A: Sammendrag av uttalelser fra mannskaper ved berørte brannstasjoner

Kommune	Stasjon	Innspill
Beiarn	Moldjord	Mannskapene i Beiarn er tydelige i sitt innspill til brannordningsprosessen: En 4-delt vaktordning er helt nødvendig for å opprettholde en trygg og fungerende beredskap i kommunen. Denne ordningen sikrer at det til enhver tid er en kvalifisert utrykningsleder tilgjengelig i kommunen – en person som både kan lede innsatsen ved hendelser og ivareta HMS for mannskapene. Uten dette vil det være tilfeldig hvem som leder innsatsen, og ofte uten nødvendig kompetanse. Særlig peker mannskapene på at hovedobjektet i kommunen, Beiarn sykehjem, krever kort responstid – noe som ikke kan garanteres uten en vaktordning. Erfaringer fra blant annet flommen i Beiarelva i romjulen understreker behovet for lokal tilstedeværelse og ledelse i krisesituasjoner. Risikoen for slike naturhendelser er økende, og uten en vaktordning svekkes kommunens evne til å håndtere dem. Mannskapene mener derfor at dagens ordning må videreføres for å sikre innbyggernes trygghet og brannvesenets operative evne.
Bodø	Bodø	Brannmannskapene ved Bodø brannstasjon stiller seg kritiske til forslaget om å redusere vaktstyrken fra 5 til 4. Bodø er fylkeshovedstad og har det største brannfaglige miljøet i Salten. Stasjonen fungerer som et regionalt kompetansesenter og bidrar til undervisning, støtte til deltidsstyrker, spesialberedskap og regionale funksjoner som RITS, redningsdykking, RVR, CBRNE og lederstøtte. En reduksjon i bemanning vil svekke denne kapasiteten betydelig. Med lavere bemanning vil fleksibiliteten og robustheten i vaktlaget reduseres, samtidig som behovet for overtid og vikarer øker – særlig ved fravær, ferie og utdanning. Det vil også bli vanskeligere å opprettholde daglige driftsoppgaver som vedlikehold, service, studentoppfølging og forebyggende tiltak som Bjørnis. Bruken av framskutt enhet vil falle bort, og alle oppdrag må bemannes samlet – noe som gir større kostnader og økt slitasje. Ved større hendelser vil kommunen ha fire færre mannskaper enn i dag – tilsvarende en hel sektor i en bybrann. Dette vil redusere håndteringsevnen i komplekse situasjoner og øke behovet for støtte fra Knaplund og Fauske, som har lang innsatstid. Lavere bemanning svekker også evnen til å etablere rask vannforsyning. Tester har vist at det kan ta over 10 minutter å få vann fra kum til bil – for lang tid uten en fullt bemannet styrke og dedikert tankbil. Mannskapene peker på at en minimumsbemanning på 5 – med fire på hovedbil og én på tankbil/lift – har vært praktisert i Bodø i over 25 år. Dette har vært videreført til tross for jevn befolkningsvekst og økt kompleksitet i oppgavene. Det siste tiåret har vaktlagene gradvis blitt styrket for å redusere overtid, styrke intern drift og forberede seg på fremtidig behov for 8 på vakt – slik det anbefales for byer over 50 000 innbyggere. Det uttrykkes også usikkerhet rundt hvordan nye bemanningsmodeller som 20 (5/4) og 24 (6/5) skal tolkes – og hvorvidt lederfunksjoner er tenkt inn eller holdes utenfor vaktlaget. Uansett mener mannskapene at det må være minst fem operativt tilgjengelige per vakt, for å opprettholde kapasitet og sikker drift. Dagens beredskap i Bodø vurderes som fleksibel og tilpasningsdyktig, men en reduksjon til minimumsbemanning vil svekke sikkerheten, kvaliteten og den regionale funksjonen Bodø brannstasjon i dag fyller – og det kan ta lang tid å gjenopprette tapt kapasitet og kompetanse.
	Helligvær	Brannmannskapene på Helligvær stiller seg kritisk til forslaget om å legge ned brannberedskapen på øya, og mener beslutningsgrunnlaget bygger på feilaktige

Vedlegg A: Sammendrag av uttalelser fra mannskaper ved berørte brannstasjoner

		forutsetninger. Investeringsbehovet på 10 millioner kroner for ny stasjon er etter deres vurdering sterkt overdrevet. Ved hjelp av eksisterende bygg og enkle tilpasninger mener de at krav til arbeidsmiljø og skitten/ren sone kan løses med svært lave kostnader – noe de inviterer ledelsen til å vurdere ved befarung. Mannskapene peker også på at utrykningstiden fra Bodø til Helligvær er feilaktig fremstilt. I praksis tar det ofte over 60 minutter før innsats kan starte – avhengig av vær og logistikk. Eksempelet med pipebrannen på øya i 2023 illustrerer alvoret: uten lokal innsats ville huset gått tapt, og faren for tap av liv hadde vært reell. De mener dette alene er et avgjørende argument for å beholde lokal styrke. Brannkorpset er tett integrert i lokalsamfunnet, og rundt 10 % av befolkningen deltar i beredskapen. Denne tilstedeværelsen har en klar forebyggende effekt, blant annet gjennom synlighet, holdningsarbeid og lokalkunnskap. Samtidig har stasjonen lave driftskostnader og god kompetanse, og det er gjort betydelige investeringer i utstyr og trening over tid. Mannskapene uttrykker bekymring for at politiske beslutningstakere får et for ensidig og teknisk bilde av risiko og kostnader, uten innsikt i de faktiske forholdene på Helligvær. De understreker at lokale løsninger og forhold ikke lar seg fange av standardmodeller og generiske krav, og at brannberedskap i et øysamfunn må vurderes med realisme – ikke minimumstall.
	Kjerringøy	Mannskapene ved Kjerringøy brannstasjon advarer mot konsekvensene av en eventuell nedleggelse, og mener at lokal beredskap er avgjørende for samfunnssikkerheten i området. De peker på at Kjerringøy har stor fritidsbebyggelse og høy turistaktivitet, noe som gir kraftige svingninger i folketall – spesielt sommerstid. Dette er ikke tilstrekkelig reflektert i vurderinger av risiko og frekvens. Statistikken som brukes i beslutningsgrunnlaget fremstår derfor som misvisende. Brannstyrken består av 12 motiverte mannskaper med god lokalkunnskap og høy oppmøteandel. De har også vært sentrale i innføringen av akutthjelperordningen i 2023 – en viktig ressurs ettersom det verken finnes ambulanse på Kjerringøy eller transportavtale med bilfergen utenom rutetid. Kjerringøy har i tillegg høy tetthet av kulturhistoriske bygg, store driftsbygninger og spredt småhusbebyggelse. Store deler av området dekkes i dag ikke innenfor «bør»-kravet om responstid på 30 minutter. En svekket beredskap vil øke sårbarheten betraktelig – særlig i tilfeller med dårlig vær, samtidighetskonflikter eller begrenset støtte fra 330 eller Redningsselskapet. Stasjonen har behov for noe etterutdanning og førerkort klasse C, men mannskapene mener dette ikke bør overskygge den verdien en lokal styrke representerer – både i forebygging, akutt innsats og som trygghetsfaktor i lokalsamfunnet. En omstrukturering vil kunne svekke motivasjon og føre til at beredskapsressurser går tapt. Mannskapene understreker at beredskap på Kjerringøy må sees i lys av reell risiko og øysamfunnets særegenheter – ikke kun gjennom standardiserte krav.
	Knaplund	Knaplund har ikke gitt tilbakemelding da det ikke er forslag om endring i beredskapen.
	Misvær	Brannmannskapene i Misvær uttrykker bekymring for signalisert nedbygging av beredskap i distriktene, slik det foreslås for blant annet Kjerringøy og Helligvær. Selv om Misvær ikke er direkte berørt i denne omgang, ønsker stasjonen å bidra med sine innspill – særlig knyttet til betydningen av lokal kunnskap og tilstedeværelse. Misvær har i dag 15 deltidskonstabler uten vaktordning, og stasjonen har kompetanse og kapasitet til å håndtere de fleste hendelser som kan oppstå lokalt. Mannskapene stiller spørsmål ved presentert utrykningsstatistikk for stasjonen – hvor det oppgis 13 hendelser i perioden 2020–2024. Egen oversikt viser 31

Vedlegg A: Sammendrag av uttalelser fra mannskaper ved berørte brannstasjoner

		registrerte oppdrag, inkludert brann, helseoppdrag og automatiske brannalarmer (ABA). De ber om at dette kvalitetssikres før det brukes som beslutningsgrunnlag. Det stilles også spørsmål ved bruk av Google Maps som kilde til beregning av kjøretider. I praksis vil faktiske responstider variere betydelig – særlig vinterstid og ved dårlig føre – og det kan ta lang tid fra alarmen går til førsteinnsats er i gang. Dette må det tas høyde for i vurderingen av responstid og dekning. Stasjonen i Misvær er strategisk plassert og har et solid stasjonsbygg, høy motivasjon og kapasitet til å støtte både Bodø, Beiarn, Saltdal og Saltstraumen ved behov. Mannskapene påpeker at effektiv branninnsats handler om å «knekke kurven» – altså å bryte utviklingen i en brann så tidlig som mulig – og at dette krever kort responstid også i distriktene. Misvær ønsker å være en aktiv ressurs i fremtidens brannordning i Bodø kommune, og peker på viktigheten av å ivareta og styrke distriktsberedskapen – ikke bygge den ned.
Fauske	Fauske	Brannmannskapene ved Fauske er klare i sin anbefaling: dagens vaktordning med fire vaktlag à fem personer (fire konstabler og én utrykningsleder) fungerer svært godt og bør videreføres. Ordningen gir god beredskap, fleksibilitet ved fravær og ferie, og sikrer tilstrekkelig kapasitet og slagkraft – også ved førsteinnsats. Erfaringene fra Fauske viser at dette oppsettet gir profesjonell og trygg håndtering av hendelser, samtidig som det gir mannskaper nødvendig fleksibilitet til å kombinere beredskap med hovedarbeidsgiver. Alternativet – å redusere til fire på vakt – vil ifølge manskapene gi en rekke negative konsekvenser: redusert slagkraft, svekket mulighet for røykdykkerinnsats, økt sårbarhet ved fravær og større arbeidsbelastning for gjenværende mannskaper. Det vil også kunne ramme rekruttering og motivasjon, og føre til redusert kvalitet over tid. Stasjonen har i dag kapasitet til å inkludere tankbil i førsteutrykningen, noe som er kritisk med tanke på slokkevannsforsyning i deler av kommunen. En bemanningsreduksjon vil medføre at tankbilen må stå igjen – selv ved husbranner og trafikkulykker hvor den trengs. Ved fullalarm svekkes også tilgjengelig styrke: reduksjon fra 20 til 16 mannskaper betyr at kun 12 vil være tilgjengelig utenom vakt – et nivå som gjør innsatsevnen sårbar. Brigadeleder trekker frem at Fauske er Salten Branns nest største stasjon, med økende oppdragsmengde og en viktig rolle som støtteressurs til nabokommunene. Vaktordningen fungerer godt og bemanningen leverer beredskap med høy faglig kvalitet. En nedskalering vil føre til mindre robusthet, økt slitasje og potensiell svekket motivasjon i styrken. Tilbakemeldingen fra Fauske er tydelig: dagens vaktstruktur er godt tilpasset lokale behov og risiko, og bør videreføres for å sikre trygghet for innbyggerne – både i Fauske og i regionen.
	Sulitjelma	Brannmannskapene i Sulitjelma står samlet i sitt syn: det er ikke forsvarlig å fjerne vaktordningen. De mener det må være minimum én person i vakt til enhver tid for å sikre nødvendig tilstedeværelse, særlig med tanke på bygningsbrann, akutte helseoppdrag og utfordrende logistikk. Sulitjelma er et tettsted med krav om maksimalt 20 minutters responstid. Samtidig har stedet gammel og tett trehusbebyggelse med høy spredningsfare, og krevende værforhold gjennom store deler av året. Økende trafikk, både til hytteområder, fjellandsbyen og skianlegget, samt flere helse- og bilrelaterte hendelser, understreker behovet for lokal innsats. Ved ulykker, ras eller brann i tunnel kan adkomst fra Fauske være sperret, og innbyggerne bli stående helt uten beredskap. I slike situasjoner vil lokal tilstedeværelse være avgjørende – både for å starte livreddende innsats og for å ivareta tryggheten frem til støtte ankommer.

Vedlegg A: Sammendrag av uttalelser fra mannskaper ved berørte brannstasjoner

		Brigadeleder peker på at styrken i Sulitjelma siden 2022 har jobbet målrettet med å bygge opp kompetanse og etablere en beredskap med høy faglig kvalitet. Det har vært en økning i helseoppdrag, særlig gjennom akutthjelperordningen, som gjør at tilstedeværelse blir enda viktigere. En fjerning av vaktordningen vil ikke bare svekke beredskapen, men også ramme motivasjonen blant mannskapene som har lagt ned betydelig innsats for å bygge opp en lokal styrke. Det er risiko for at flere vil trekke seg fra beredskapen dersom muligheten for vaktansvar og utvikling fjernes. Tilbakemeldingen er tydelig: Sulitjelma trenger lokal beredskap med vaktordning for å ivareta både innbyggere og tilreisende – og for å sikre at innsats kan iverksettes raskt og effektivt i en bygd med krevende geografi og høy risiko.
Hamarøy	Samlet fra Oppeid, Drag og Innhavet	Brannmannskapene i Hamarøy er samlet positive til en samlokalisering av brannstasjonene på Drag og Innhavet, og mener dette vil kunne forenkle øvelsesaktivitet, styrke fagmiljøet og gjøre det lettere å rekruttere mannskaper – blant annet fra Ulsvåg-området. En samlokalisert løsning vil kunne bidra til økt effektivitet og bedre ressursutnyttelse. Samtidig er man tydelige på at en eventuell samlokalisering må forutsette videreføring av dagens vaktordning. En reduksjon eller fjerning av vaktordningene vil etter deres vurdering gi alvorlige negative konsekvenser for beredskapen i kommunen. Hamarøy er en stor kommune i utstrekning, med varierende tilgjengelighet blant mannskaper gjennom døgnet. Mange har arbeidssted et annet sted enn bosted, og det er ikke gitt at personell alltid er tilgjengelig ved alarm. Vaktordningen sikrer at det til enhver tid er minst to personer med nødvendig kompetanse – blant annet utrykningsleder og sjåfør – tilgjengelig og klar til innsats. Mannskapene viser til at dagens løsning gir trygghet for både befolkning og innsatsstyrke, og understreker at kvaliteten på håndteringen av hendelser er avhengig av tydelige roller og ledelse – noe som ivaretas gjennom vaktordning. Uten dette blir innsatsen tilfeldig og sårbar. Videre fremhever de at vaktordningen er en viktig motivasjonsfaktor og bidrar til både rekruttering og stabilitet. Mange oppfatter muligheten for å inngå i vaktordning som en naturlig del av utviklingsløpet i brannstyrken, og en anerkjennelse av ansvar og innsatsvilje. Ved et bortfall av vaktordning advares det mot at kommunen kan miste verdifull kompetanse, spesielt innen sjåfør- og utrykningsledelse – funksjoner som krever både erfaring og formell utdanning. Dersom kommunen må bygge opp slik kompetanse på nytt, vil det medføre både kostnader og tid. Når det gjelder den foreslåtte lokaliseringen på Dragskrysset, peker flere på at dette kan føre til lengre reisetid til stasjonen for mannskap bosatt i Drag og Innhavet. For å motvirke redusert responstid foreslår man at den som er på vakt har tilgang til en fremskutt enhet – for eksempel vaktbil – som kan sikre rask førsteinnsats. Mannskapene påpeker at brannvesenet i dag er kommunens mest tilstedeværende og operative beredskapsressurs – og at kravene til lokal beredskap bare vil øke i møte med klimaendringer og økt forventning til kommunal krisehåndtering. Da er det avgjørende at man ikke svekker det som fungerer, men bygger videre på eksisterende styrker. Samlokalisering av stasjonene Drag og Innhavet kan være en god løsning – men må kombineres med videreføring av dagens vaktordning. Å svekke denne vil redusere kommunens evne til å håndtere akutte hendelser og undergrave både motivasjon, kompetanse og rekruttering i brannstyrken.
	Innhavet	Se over.

Vedlegg A: Sammendrag av uttalelser fra mannskaper ved berørte brannstasjoner

	Oppeid	Se over.
Meløy	Bolga	Bolga er en utsatt øy med væravhengig forbindelse til fastlandet. Ved å legge ned stasjonen her mister man ikke bare selve brannberedskapen, men også den operative evnen til å respondere i det hele tatt. Transport av mannskap og utstyr fra Ørnes tar langt over anbefalt responstid (over 1 time), og det finnes per i dag ingen gjennomarbeidet plan for logistikk. Lokalt mannskap stiller i dag med egne kjøretøy og sikrer hurtig respons. I 2008 ble flere hus og en hytte reddet under kraftig storm – kun fordi Bolga-styrken var raskt på stedet. I tillegg til sikkerheten for boliger og liv, rammer nedleggelse også næringsliv og turisme – blant annet Bolga Brygge og lokal oppdrettsnæring. Brann i tett trehusbebyggelse vil uten lokal innsats få katastrofale konsekvenser. Nedleggelse betyr også tap av akutthjelperordningen, som har vist seg livreddende og viktig i samarbeid med hjemmetjenesten. Besparelsen er estimert til under 250 000 kr per år – et marginalt beløp sammenlignet med den beredskapen som tapes.
	Engavågen	Engavågen spiller en sentral rolle i den samlede beredskapen i sørlige deler av Meløy. Å fjerne vaktordningen her vil skape betydelig usikkerhet knyttet til om man får ut utrykningskjøretøy og kontakt med leder ved hendelser. I tillegg svekkes muligheten for å stille operativt mannskap som tilfredsstiller forskriftens krav. Fjerning av røykdykkertjeneste svekker innsatsmuligheten dramatisk – særlig i kritiske minutter hvor tidlig innsats kan hindre tap av liv og store materielle verdier. Dagens beredskap bygger på tilgjengelig, kvalifisert personell og lokalkunnskap. Svekkelser vil også føre til lavere motivasjon, redusert rekruttering og økt risiko for at erfarne mannskaper trekker seg. Vaktordningen og røykdykkertjenesten er ikke luksus – det er selve fundamentet for en fungerende beredskap i Engavågen-området.
	Glomfjord	
	Halsa	Halsa er et knutepunkt for både lokalbefolkning og industri. Forslaget om å legge ned stasjonen og omgjøre den til en fremskutt enhet i en garasje, innebærer en betydelig svekkelse av beredskapen. Det gjelder både for befolkning, institusjoner som Nordtun og hjemmeboende eldre, og for industrien – særlig Ewos Cargill. Dersom en brann skulle ramme denne fabrikken, kan det få dramatiske konsekvenser for både liv, verdier og lokalt næringsliv. Tap av beredskap kan føre til at virksomheter vurderer relokalisering, med tap av arbeidsplasser som følge. Fjerning av vaktordning og røykdykkertjeneste vil gjøre det vanskeligere å opprettholde responstid og sikre en trygg innsats. Erfaring viser at det allerede kan være krevende å stille tilstrekkelig mannskap – å svekke strukturen ytterligere kan få fatale følger. I tillegg kommer faren for tap av akutthjelperfunksjonene som er viktig både medisinsk og sosialt.
	Meløya	Meløya har tidligere vist hvor verdifull en lokal brannstasjon er – både ved hendelser på skolen og ved håndtering av branntilløp. I et tilfelle var alle mannskaper på plass på 5 minutter etter varsling fra innbygger. Meløya har en spredt bebyggelse, store gårdsbruk og Nord-Norges nest største trekirke. Uten lokal beredskap er utrykningstiden fra Ørnes så lang at det i realiteten ikke er noe igjen å redde ved ankomst. Dette gir stor risiko for tap av liv, dyr og verdier. I tillegg vil akutthjelperordningen falle bort – seks personer forsvinner fra førsteinnsatsen ved akutt sykdom eller ulykke. Disse har reddet liv og bidratt til at eldre kan bo hjemme lenger.

Vedlegg A: Sammendrag av uttalelser fra mannskaper ved berørte brannstasjoner

		Den økonomiske besparelsen er liten i forhold til konsekvensene, og det finnes ikke konkrete planer for hvordan beredskapen skal fungere uten lokal stasjon og mannskap.
	Ørnes	Ørnes er kommunens hovedstasjon og utgangspunktet for mye av beredskapen i Meløy. Å fjerne vaktordningen her betyr at det ikke lenger er gitt at brannbiler kommer seg ut raskt eller at innsats blir ledet av kvalifisert personell. Tap av røykdykkertjeneste på Ørnes vil svekke innsatsen i tettbygde områder og mot institusjoner, som krever rask og målrettet respons. Samtidig har det tidligere vært utfordringer med å stille nok mannskap – noe som bare blir vanskeligere uten vaktordning og struktur. Forslaget vil svekke motivasjonen blant de ansatte og kan føre til at erfarne folk slutter. Ørnes har et sentralt ansvar i beredskapen, og en svekkelse her får ringvirkninger for hele kommunen. Dette er ikke en kostnad å spare på – det er et sikkerhetsnett Meløy kommune ikke har råd til å svekke.
Steigen	Leinesfjord	Brannmannskapene i Steigen er tydelige i sitt budskap: dagens brannordning med én stasjon og vaktordning er allerede en minimumsløsning, og enhver svekkelse – særlig bortfall eller reduksjon av vakt – vil true en allerede sårbar beredskap. Med Steigens store geografiske utstrekning og lange avstander til ytterpunktene, er det avgjørende å ha tilgjengelig personell i vakt for å sikre rask førsteinnsats, særlig overfor sårbare objekter som Steigentunet. Lokalkunnskap, fleksibilitet og sterk motivasjon blant mannskapene utgjør grunnmuren i beredskapen. Tilstedeværelse og vaktordning gjør det mulig å handle raskt og koordinert. Endringer i vaktordningen vil svekke rekrutteringsgrunnlaget, gi økt belastning på enkeltpersoner og føre til tap av viktig kompetanse – særlig innen utrykningsledelse og sjåførberedskap. Erfaringene viser at personell har svært varierende tilstedeværelse i bygda grunnet jobb, pendling og andre forpliktelser. Vaktordningen kompenserer for dette, og gjør det mulig å stille med operativ innsatsstyrke. En svekkelse vil gi lavere oppmøte, lengre responstid og redusert evne til å håndtere alvorlige hendelser. Mannskapene peker også på at det ikke finnes nærliggende støtte fra nabobrannvesen, og at en eventuell omorganisering i Hamarøy kan forverre situasjonen ytterligere. Konklusjonen er tydelig: kommunen må opprettholde – og helst styrke – dagens ordning for å sikre en robust og fremtidsrettet beredskap.
Værøy	Værøy	Brannmannskapene på Værøy understreker sterkt behovet for å opprettholde både røykdykkertjeneste og vaktordning for utrykningsledere. Dette handler om trygghet – både for innbyggere og for mannskapene selv. Røykdykkerkompetansen gjør at styrken kan gå inn i røykfylte rom og utføre livreddende innsats lokalt, før situasjonen eskalerer. De viser til konkrete hendelser hvor dette har bidratt til å redde liv og begrense skader. Vaktordningen for utrykningsledere oppleves som helt avgjørende. Den gir tydelig og kvalifisert ledelse, struktur og forutsigbarhet ved hendelser. Flere peker på at det skaper trygghet at det alltid er noen med sjåførkompetanse og innsatsledererfaring til stede – og at dette aldri overlates til tilfeldigheter. Uten vaktordning fryktes det at innsatsen vil bli mer tilfeldig og dårligere koordinert. Mannskapene er også åpne for å bidra mer i lokalsamfunnet, blant annet gjennom økt samarbeid med skole, helse og næringsliv – så lenge dette balanseres med hovedarbeidsgiver og belastningen det medfører. Brigadeleders faglige vurderinger støtter tilbakemeldingene: Værøy har utfordrende geografiske og beredskapsmessige forutsetninger. Det finnes ikke ambulanse på øya, og annen nødetatstøtte kan være flere timer unna.

Vedlegg A: Sammendrag av uttalelser fra mannskaper ved berørte brannstasjoner

		Vaktordningen sikrer både ledelse, sjåfør, røykdykker og akutthjelper – alt i én og samme person. Dette er avgjørende på et sted hvor brannstyrken ofte må klare seg alene over tid. Brigadeleder peker også på at røykdykkere med nivå 1-kompetanse kan dekke arbeid på nivå 0, men at motsatt ikke gjelder uten grundig opplæring. Det anbefales derfor at kommunen vurderer nøye hvilken beredskap som best dekker behovet, og at kompetansen og ressursene som allerede er etablert bevares. Det trekkes også frem at Værøy bør fortsette dialogen om å integrere brannstyrken i IUA-beredskapen, og at kommunen bør være kjent med at bistand utenfor brannvesenets primæroppgaver krever tydelige avtaler og kostnadsdekning.
--	--	--